

THOMAS MANN

Seçilen

5. BASKI
Çeviri: İRİS KANTEMİR

♥ can
modern

THOMAS MANN
SEÇİLEN

Can Modern

Seçilen, Thomas Mann

Almanca aslından çeviren: İris Kantemir

Der Erwählte

© 1951, Thomas Mann

© 1998, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Bu kitabın yayın hakları Anatolialit Ajans aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 1998

5. basım: Aralık 2022, İstanbul

Bu kitabın 5. baskısı 1000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Emrah Serdan

Editör: Şebnem Sunar

Düzeltili: Tuğba Eriş

Mizanpaj: M. Atahan Sıralar

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: İmak Ofset Basım Yayın Tic. ve San. Ltd. Şti.

Akçaburgaz Mah.137.Sokak No:12

Esenyurt, İstanbul

Sertifika No: 45523

ISBN 978-975-07-2528-9

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25 Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

THOMAS MANN SEÇİLEN

ROMAN

1929 NOBEL EDEBİYAT ÖDÜLÜ

Almanca aslından çeviren

İris Kantemir

♥can

Thomas Mann'ın Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Buddenbrooklar, 1983

Tonio Kröger, 1997

Büyülü Dağ, 1998

Venedik'te Ölüm, 2007

Lotte Weimar'da, 2009

Zor Saat / Toplu Öyküler I, 2011

Değişen Kafalar, 2011

Aldanan Kadın, 2012

Majesteleri Kral, 2013

Mario ile Sihirbaz, 2013

Doktor Faustus, 2013

Efendi ile Köpeği, 2015

THOMAS MANN, 1875'te Almanya'da doğdu. 1898'de yayımladığı ve *Der kleine Herr Friedemann* (Küçük Friedemann) adı altında topladığı ilk öykülerinde, daha çok Schopenhauer ve Nietzsche ile Wagner'in etkisi altında kalarak sanatçının yaratma sorununa odaklanmıştı. Bu ilk öyküleri, 1901'de yayımlanmasının ardından Mann'ı üne kavuşturan *Buddenbrooklar* adlı toplumsal roman izledi. 1903'te *Tonio Kröger*, 1912'de *Venedik'te Ölüm* yayımlandı. Daha sonra *Büyülü Dağ*'ı yazan Mann, Hitler iktidara gelince Almanya'dan ayrıldı. 1936'da ABD vatandaşlığına geçti ve Almanya'nın karanlık tablosunu çizdiği *Yusuf ve Kardeşleri* dörtlemesini yayımladı (1933-1942). Dörtlemenin ardından yazmaya koyulduğu *Doktor Faustus*'ta ise besteci Andreas Leverkühn'ün yaşamöyküsünün ışığında, Alman kültürünün barbarlığa yenik düşmesini anlattı. 1929'da Nobel Edebiyat Ödülü'nü alan Mann, 1955'te Zürih'te öldü.

İRİS KANTEMİR, Ankara'da doğdu. TED Ankara Koleji ve DTCF İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi ve yüksek lisansını yaptı. Uzun yıllar Almanya'da kaldıktan sonra ODTÜ, Kadıköy Maarif Koleji ve Boğaziçi Üniversitesi'nde ders verdi. 1990 yılında emekli oldu. *Cumhuriyet Kitap*'ta yazıları yayımlandı. Hermann Hesse'nin *Bozkırkurdu* ve *Masallar*'ını, Thomas Mann'ın *Seçilen* ve *Büyülü Dağ*'ını, Amy Tan'ın *Mutfak Tanrısı*'nı, Carson McCullers'ın *Düğünün Bir Üyesi*'ni, Juli Zeh'nin *Kartallar ve Melekler*'ini, Ketil Norstad'ın *Erling'in Düşüşü*'nü ve Carl Gustav Jung'un otobiyografisi *Anılar, Düşler, Düşünceler*'i Türkçeye kazandırdı.

Thomas Mann'ın bu öyküsü, yaklaşık
1165-1210 yılları arasında yaşamış, Ortaçağ
Alman şairi Hartmann von Aue'nin Fransızlardan
alarak şiirsel bir eposa dönüştürdüğü,
destansı bir şövalyelik öyküsü olan
“Gregorius vom Steine”ye dayanır.

İçindekiler

Kim Çalışıyor?.....	13
Grimald ile Baduhenna	20
Çocuklar	26
Kötü Çocuklar.....	40
Herr Eisengrein	48
Frau Eisengrein.....	56
Bırakma.....	62
Beş Kılıç.....	68
Aziz Dunstan'ın Balıkçıları.....	77
Anapara	91
Yaslı	98
Yumruk.....	107
Keşif.....	114
Tartışma	119
Herr Poitewin.....	130
Karşılaşma	141
Teke Tek Dövüş.....	151
El Öpme	164
Sibylla'nın Duası	170
Düğün.....	178

Jeschute	182
Ayrılış.....	192
Taş	201
Kefaret	210
Vahiy.....	217
İkinci Ziyaret.....	230
Bulunma	242
Değişim.....	251
Çok Büyük Bir Papa	256
Penkhart.....	266
Huzura Kabul	273

Kim çalıyor?

an sesleri, *supra urbem* an yağımurunu, tüm kentin üzerinde tınıyla dolup taşan havasında! Çanlar, anlar; Babil'e özgü bir karmaşa içinde yuvalarında olabildiğınce kavisler çizerek sallanıyor, yavaş ya da hızlı, tiz ya da pes sesler çıkararak beşik gibi gidip geliyorlar. Ne lleri ne de uyumları var. Tümü tokmaklarının ınlamasıyla, kendi sözlerini bile keserek, metalin coşkusunu var gücüyle dışa vurmasına olanak vermeden bir sarkaç gibi aynı anda öylesine hızlı öbür yana yetişip bir ağızdan kendi seslerine ses katıyorlar ki, henüz "In te Domine speravi" yankılanırken "Beati, quorum tecta sunt peccata" araya giriyor ve tüm bu tınılara, rahibe yardım eden ocuk ayin anına dokunmuşçasına daha küçük tapınakların çanlarının berak sesi karışıyor.

Sesleri, hem yükseklerden hem derinlerden, hac yerinin yedi kutsal noktasından, iki kez dönüp dolaşan Tiber'in her iki kıyısındaki yedi bölgenin tüm kiliselelerinden, Aventin'den, Roma'daki kutsal bölgelerden, Lateran'daki Aziz Johannes'ten, anahtarların sahibinin mezarının üzerinden, Vatikan'dan, Santa Maria Maggiore'den, Foro'daki Santa Maria'dan, Domnica'dan, Cosmedin'den ve Trastevere'den geliyor. Ara Celi'den, duvarların ardındaki Aziz Pavlus'tan, Banden'deki Aziz Petrus'tan ve

Kudüs'te kutsal çarminın yuvası olan yerden de. Bunlara ayrıca mezarlıklardaki tapınaklardan, bazilikaların duvarlarının ardından ve sokak aralarındaki küçük tapınaklardan gelen çan sesleri de katılıyor. Bu yerlerin adlarını sayan ve de onların unvanlarını bilen bu adam da kim? Rüzgârın ya da fırtınanın Eol harpının tellerini tarayıp yakın ya da uzak ayrıcalığı gözetmeksizin tüm sesler dünyasını, dönen ve savuran bir uyum içinde uyandırdığı gibi, burada da tınlar bronzda yorumlanıp dağılarak havayı sarıyor. Tüm bunlar büyük şölen ve önemli geçit alayı için.

Çanları kim çalıyor? Zangoçlar değil. Onlar da halkın tümü gibi sokağa fırlamışlar. Çanlar öylesine çılginca çalıyor ki! İnanın çan kuleleri bomboş! Halatları da hareketsiz. Oysa çanlar gidip geliyor, tokmakları da çın çın çınıyor. Böyle bir durumda insanın, “Öyleyse onları *hiç kimse* çalmıyor mu?” diye sorması gerekir ama yalnızca dilbilgisinden ve mantıktan yoksun bir zihin böyle bir soru üretebilir. “Çanlar çalıyor” demek, “biri tarafından çalınıyor” demektir. Oysa çan kuleleri boş. Öyleyse Roma'nın çanlarını kim çalıyor? *Öykü ruhu*. Her yerde olabilir mi, o, *hic et ubique*,¹ sözgelimi aynı anda hem Velabro'daki Aziz Johannes Kulesi'nde hem de ürkütücü Diana Tapınağı'nın sütunlarını hâlâ koruyan yükseklerdeki Santa Sabina'da? Kutsanmış yüzlerce yerde birden olabilir mi? Aslında olabilir. Hava gibidir o. Cismi yoktur. Her yerdedir ve burada ya da orada gibi ayrımları yoktur. “Bütün çanlar çalıyor,” diyen de, onları çalan da odur. Bu ruh öylesine tinsel ve öylesine soyuttur ki, dilbilgisi açısından ondan yalnızca üçüncü şahıs kullanılarak söz edilebilir ve ona, “Odur,” denebilir ama aslında o kendisini bir insanın içinde de yoğunlaştırabilir, yani birinci şahıs da

1. (Lat.) Burada ve her yerde. (Y.N.)

olabilir ve onun adına konuşan birisinin bedeninde vücut bulup, “Ben oyum. Ben, Aleman’ların ülkesindeki St. Gallen Manastırı’nın kitaplığında, bir zamanlar Kekeme Notker’in oturduğu yerden size eğlenmeniz ve ders almanız için bu öyküyü anlatan öykü ruhuyum. Söze, öykünün lütuf dolu sonuyla başlıyorum ve Roma’nın çanlarını çalıyorum. Yani size alayın geçtiği o gün tümünün kendiliğinden aynı anda çalmaya başladıklarını aktaran benim,” diyebilir.

Ayrıca ikinci şahıs zamirinin de hatırı kalmasın diye bunu şu soru da izleyebilir: “Öyleyse, ‘Notker’in masasında oturuyorum ve öykü ruhuyla bütünleşiyorum,’ diyen sen kimsin?” Ben *ordinis divi Benedicti*¹ İrlandalı Clemens’im. Bu yeri, bir kardeşçesine kabul gören bir konuk ve aynı zamanda Aziz Gallen ve Aziz Columbanus zamanından beri yurdumla İsa’nın bu güçlü kalesi arasında süregelen ilişkileri pekiştirmek için İrlanda’daki yuvam Clonmacnois Manastırı’nın Başrahibi Kilian’ın yolladığı bir elçi olarak ziyaret ediyorum. Yolculuğum boyunca Fulda, Reichenau, Gandersheim, Regensburg’daki Aziz Everan, Lorsch, Echternach ve Corvey gibi birçok ciddi öğretim yerine ve esin kaynağına uğradım. Ama burada, Protestanlara özgü duaların ve ilahilerin kayıtları olan yazıların üzerinde göz alıcı kırmızı, yeşil, mavi ve mor ışıltıların oynadığı, değer biçilemez altın ve gümüş kitap süslemelerinin gözü okşadığı, koro şefinin yönetiminde rahip kardeşlerin ilahileri başka hiçbir yerde duyulamayacak denli güzel söyledikleri, bedensel beslenmeye yarayan hafif kahvaltının ve onunla birlikte içtenlikle sunulan sözünü etmeye değer az miktardaki şarabın kusursuz olduğu ve yemeklerden sonra avludaki fiskiyelerin çevresinde çok rahat dolaşılabilirdiği bu yerde, Gozbert adındaki say-

1. (Lat.) Benedikten Tarikatı’ndan. (Y.N.)

gıdeğer başrahibin, üzerinde yılanların bedenine dolandığı bir kuzu, haçı ağzının arasına almış bir ejderha başı ve şeytanın hiç olmazsa bir yudum içebilmek için kapmaya çalıştığı İsa'nın kanıyla dolu bir kupayı kurtarmaya çalışan cemaatin betimlendiği bir İrlanda haını büyük bir incelikle yerleştirdiği, her zaman konuklar için hazır bekletilen hücrelerden birinde bir süre daha kalacağım.

Ben, Aziz Patrik'in koylarla dolu bir adası olan yurdumun her şeyine, meralarına, fundalıklarına ve bataklıklarına bile çok bağlıyımdır. Yurdumun havası nemli ve yumuşaktır. Belirli bir oranda inzivayla birlikte uygulanan disiplinli bir eğitimin verildiği bizim Clonmacnois Manastırı'mızın havası da öyledir. Ben de Başrahibimiz Kili-an gibi, doğruluğu kanıtlanmış bir görüş olan İsa'nın dininin ve eski öğretilerin incelikten yoksun davranışlarla savaşmakla birlikte ele alınması gerektiği kanısındayım. Bunlardan birinde cahil olan öbüründe de cahildir ve birinin kök saldığı yerde öbürü de gelişmeye başlar. Aslında deneyimlerim bana günümüzde, bizim kardeşler topluluğumuzun kültürünün antikağların kültüründen çok az yararlanan ve ilerinde Alman keşişleri kadar kötü olmasa bile acınası bir Latinceyle yazanların yer aldığı Roma'daki din adamlarınıninkine oranla çok daha yüksek bir düzeye ulaştığını gösterdi. Augustiyen olduğu kesin olan biri bana geçenlerde şöyle yazmış: "*Habeo tibi aliqua secreta dicere. Robustissimus in corpore sum et saepe propterea temptationibus Diaboli succumbo.*"¹ Bu, ne biçim ne de başka açılardan tutarlı ve büyük bir olasılıkla böylesine kylce bir saçmalık hiçbir zaman bir Romalının kaleminden çıkmaz. Ama sakın sadık bir mezi olduğunu açıkça belirttiğim Roma ve onun yüceliğiyle ilgili olum-

1. (Lat.) Sana bir sır vereceğim. şeytanın bedenimdeki ayartıları çok güçlü ve ben çoğu zaman yenik düşüyorum. (Y.N.)

suz sözler söyleyeceğimi sanmayın. Yalnız biz İrlandalı keşişler her zaman bağımsız davranmış, ilkçağlarda Hıristiyanlıkla ilgili vaazlar vermiş, Burgonya'dan Frizya'ya ve Thuringia'dan Alemanyaya'ya dek bu konuda övgüye değer görülmüş ve oralarda inancımızın ve görevimizin kaleleri olan manastırlar inşa etmişizdir. Bu, ilkçağlardan beri Lateran'daki kardinali Hıristiyan kilisesinin başı olarak tanımadığımız ve onu neredeyse kutsal bir varlık olarak görmediğimiz anlamına da gelmez. Bu, yalnızca kutsal dirilişin gerçekleştiği yeri, Aziz Petrus'unkine yeğlediğimizi gösterir. Kudüs, Efes ve Antakya kiliselerinin Roma'dakinden daha eski çağlara dayandığını söylemek gerçeğe pek aykırı olmaz ve eğer Roma Kardinalliği'ni, adı ne olursa olsun, bazı işgüzarları çağırırsa bile, hiçbir zaman karalanamayacak olan Petrus kurduysa, ki o kurmuştur, bu gerçek tartışmasız Antakya'daki dinsel topluluk için de geçerlidir. Her nedense yalnızca Matta'da değinildiğine göre, efendimiz olan Kurtarıcı'mız Petrus'u burada aşağıda vekili olması için çağırmış ama o bu vekâleti Roma'daki kardinale devrederek dünyadaki tüm piskoposlukların yetkisini ona vermiş. Bunu Matta'da okuyabilirsiniz. Biz Bizans çağıyla ilgili kararname ve antlaşmalarda havarinin ardılı Papa Linus'un atama töreninde yaptığı konuşmayı okurken öğrendik bunu. Bence bu, bağlılığımızı kanıtlamak için zor bir sınamaydı ama ruh gücünü kanıtladı ve inancın nasıl sarsılmaz olabileceğini gösterdi.

Öykü ruhunun bedenine girdiği alçakgönüllü biri olarak benim gibilerin Sella Gestatoria'ya çağrılmalarının seçimlerin en yücesi ve en kutsalı olduğuna inanıyorum. Adımın Clemens olmasından da Roma'ya olan bağlılığım hemen anlaşılıyordur. Aslında gerçek adım Morhold ama bu adı hiçbir zaman sevedim. Bana puta tapan ilkel birinin adıymış gibi geliyor. Püsküllü kuşağı olan bir cüppeyle dolaşan birinin Morhold gibi bayağı bir adı olmasın

ve Aziz Pavlus'un Efeslilere "Yeni bir insana dönüşmek" diye tanımladığı niteliğe sahip daha incelikli biri olayım diye cüppemi giyerken Petrus'un üçüncü ardılı olan Clemens'in adını aldım. Evet, artık Morhold'un yeleği içinde dolaşan etten kemikten yapılma bir bedenden çok, beline kuşak sarılmış ruhsal bir bedenim. Sonuçta, daha önce değindiğim gibi öykü ruhu bedenime girdi. Oysa, içinde bu ruhun yeniden doğabileceği kadar değerli bir bedenim yok. Bu, bedenime girdi sözünü pek sevmiyorum; çünkü Morhold adıyla birlikte yadsıdığım beden, etten ve kemikten yapılma ve tümüyle şeytanın egemenliği altında. Bu nedenle her türlü iğrençliğe ve kötülüğe yatkın. Bunları yapabilecek yeteneği de var. Ruhun taşıyıcısı ve Tanrı'nın takdiri olmasına karşın bu gibi işlerden neden bir türlü vazgeçemediğini anlamak zor. O olmasaydı bunlar dayanaklarından yoksun kalırdı. Bu nedenle bedenin vazgeçilmez bir kötülük olarak değerlendirilmesi gerekir. Ona en uygun tanım budur. Kaçınılmaz gerekliliğine karşın iticiliği göz önünde bulundurulduğunda daha abartılı bir tanım da gerekmez. Bu denli bedensel iğrençliklerle dolu olan ve bedeninin kendisini nelere kaptırabileceğini gösteren ürkünç kanıtlarla dolu bir öyküyü (daha önce de anlatıldı, üstelik eksik de olsa birkaç kez) korkmadan ya da duraksamadan anlatacak ya da yineleyecek birinin gönlü, bedeni böyle bir ruh taşıyor diye abartılı bir biçimde övünmeye nasıl razı olabilir ki!

Hayır, aslında öykü ruhu, İrlandalı Clemens adındaki keşişin, yani benim bedenimde yoğunlaştığından beri kentin belli başlı unvanı olan bazilikalarında tüm çanları çalabilecek kadar soyutluğunu koruyabilmiş. Bu gerçeğe ilgili iki noktayı belirtmeye değer. Bu elyazmasını okuyanın gözünden belki de kaçmış olabilir ama birinci nokta olarak öncelikle oturduğum yeri, yani St. Gallen'de, Notker'in yazı masasında oturduğumu daha önce de belirtmiştim ama bunları parşömen kâğıdına iyi eğitim görmüş

birine ait olduğu hemen göze çarpan süslü ve işlek elyazımla, harfleri küçük küçük yazarak, Kurtarıcı'mızın doğumundan sonra hangi yılda ya da kaçınıcı yüzyılda burada oturup yazıya geçirdiğimi belirtmemiştim; çünkü bu yazdıklarımın belirli bir tarihi yok. Buradaki Başrahibimiz Gozbert'in adını bilmekle de zamanı saptanamaz; çünkü bu öykü zaman içinde sık sık yineleniyor ve anlatmaya kalktığımızda bu ad kolayca Fridolin ya da Hartmut'a dönüşebiliyor. Eğer biri bana art niyetle ya da şaka yollu *nerede* olduğumu bildiğimi ama bunun *ne zaman* olduğunu nasıl olup da bilmediğimi sorarsa, ona hiç kızmadan ortada bilinecek bir şey olmadığını; çünkü öykü ruhunun insana dönüşmüş biçimi olduğum için ikinci nokta olarak değindiğim soyutluktan hoşnut olduğumu söylerim.

İşte şimdi ürkünç ama ürkünç olduğu kadar da eğitici bir öyküyü yazarak aktarmaya başlayacağım ama dilinin Latince, Fransızca, Almanca ya da Anglosakson dillerinden hangisi olacağı belli değil. Aslında hepsi aynı kapıya çıkar. Helvetiya'da yaşayan Aleman'ların kullandığı Tuidiskece yazdığımı varsayalım. Böyle bir durumda bu dil ertesi gün kâğıdın üzerinde İngilizceye dönüşebilir. Ben de İngilizce bir kitap yazmış olurum. Kesinlikle tüm dilleri bildiğimi iddia etmek gibi bir amacım yok ama tüm diller yazımda bir arada akıyor ve bütünleşiyor, yani kısacası "dile" dönüşüyorlar; çünkü öykü ruhunun özgürlüğü soyutlamaya dek uzanır ve bunun tek aracı da dilin kendisidir. Dil ne deyimleri ne de ulusal dilbilgisi tanrılarını umursayarak kendisini tek mutlak olarak ortaya koyar. Öyle düşünmek çoktanrılılık ya da putlara tapma anlamına gelir. Oysa Tanrı ruhtur ve "dil" dillerden üstündür.

Kesin olan tek şey, çok da saygı duymadığım kısa dizeler yerine düzyazıyı kullanacak olmam. Bu konuda, büyük bir yasa koyucu ve ülkelerin etkilendiği bir yargıç olmakla kalmayıp dilbilgisinin ve ayrıca doğru ve anlaşılır

düzyazının bıkmaz koruyucusu İmparator Karl'ın izinden gidiyorum. Yazıya yalnızca ölçü ve uyağın tam anlamıyla biçim verdiğini her zaman duymuşumdur ama doğru dürüst biçimi ve çok daha incelikli ve çok daha az göze batan ritmik kuralları olan düzyazıya karşın, üç ya da dört kısa ya da uzun ölçü kullanıp hopluya zıplaya daktiller ve anapestler arasında tökezlemekle ve sondaki sözcüklerde baştan savma uyaklar kullanarak bir biçim bütünlüğünün nasıl elde edilebileceğini doğrusu merak ediyorum.

Şöyle başlasam:

Bir prens vardı; Grimald'di adı
İnme indi, bedeni soğuk, yatakaldı.
Geride güzel ikizlerini bıraktı
Onlar da amma günahkâr bir çift çıktı!

Ya da bunun gibi bir şeyle söze başlasam, incelikli öykümü sunduğum ve Fransız, İngiliz ya da Alman olsun, benden sonra gelenlerin yararlanıp arzu ederlerse kendi kısa dizelerini kurabilecekleri, dilbilgisi açısından doğru ve onurlu düzyazımdan daha mı doğru dürüst olur?

Önsöz olarak söyleyeceklerim bunlar. Artık başlıyorum.

Grimald ile Baduhenna

Bir zamanlar Flandre ve Artois'da Grimald adında bir dük vardı. Kılıcının adı Eckesachs, Kastilya savaş küheylanının adı da Guverjorss'tu. Tanrı katında ondan daha gözde bir prens olamazdı diyebiliriz. Gözüpek bakışlarını ölüm ve miras yoluyla sahiplendiği gelişmiş kentleri

Thomas Mann, ünlü yapıtı *Doktor Faustus*'u yazarken sıra dışı bir kukla oyunu olarak tasarlamaya başladığı bu mizah dolu öyküsünde, yalnızca Ortaçağ'ın büyüleyici dekorunda geçen saray aşklarını, şövalyeleri, cahil köylüleri ve papalığın görkemini anlatmakla kalmıyor, ruhbilimsel açıdan Oedipus kompleksini, insan zaaflarını, arzunun çokyönlülüğünü ve günah öğesinin nedenlerini, siyasal açıdan da gücü ve güç dağılımını irdeliyor. Sibylla ve Wiligis adındaki kardeşlerin, narsistik ve aynı zamanda hermetik öğeleri içeren dışa kapalı aşklarını ve oğulları Gregorius'un geçirdiği iç yolculuk sonucunda olgunlaşarak tümü kapsayan evrensel boyutlardaki sevgiye ulaşmasını incelikli bir biçimde anlatıyor.

#ortaçağ #mizah #din #aristokrasi #aşk #şövalyelik #insanlık

 can

canyayinlari.com | f | | canyayinlari

roman

ISBN: 978-975-87-2528-9

9 789750 725289